

מ"ת 64908/07/21 - מדינת ישראל נגד א' ח'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 64908-07-21 מדינת ישראל נ' ח'(עציר)

לפני כבוד השופט ענת יהב
המבקשת:

מדינת ישראל
באמצעות מפלג תביעות פלילי - ת"א

נגד

המשיב:
א' ח' (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

החלטה

כתב אישום הוגש כנגד המשיב, אשר אווז ארבעה אישומים ומייחס לו עבירות של שהייה בישראל שלא כדין ואיומים (אישום ראשון), תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו ואיומים (אישום שני), איומים (אישום שלישי) וסחיטה באיומים (אישום רביעי).

האישום הראשון, מתאר כי ביום 9.7.21, ולאחר וויכוח בין המשיב לבת זוגתו (להלן: "המתלוננת"), נטל המשיב סכין ותופף באמצעותה על רגלו בעודו מאיים על המתלוננת, לעיני שתי בנותיה הקטניות תוך שאמר: "תצאי מכאן לפני שאני אהרוג אותך... אני אערוף לך את הראש מול הבנות שלך", זאת כשסימן באמצעותה תנועת שיסוף גרון ובעודו קורא לבנות, בד בבד עם כך, ללכת לדירת אביהם ואמר: "אני לא רוצה לשחוט אותך מול הבנות שלך". באותן הנסיבות אף מנע מן המתלוננת להתקשר למשטרה תוך שאיים כלפיה, כי: "אם תתקשרי למשטרה אני אהרוג אותך". בנסיבות אלו אף מיוחסת לו עבירת השב"ח.

האישום השני, ביום 10.7.21 ולאחר וויכוח בין המשיב למתלוננת, שבמהלכו השליכה המתלוננת את מכשיר הטלפון

שלה, איים עליה המשיב במילים ש: "אני אשלם 1000 שקל ויורידו אותך..." בתגובה לכך, ואל מול עיני בנותיה הקטנות של המתלוננת, נשך המשיב את המתלוננת בכתפה, דחפה והפילה לעבר הספה בסלון, בהמשך, דרך על רגליה, כרך ידו סביב צווארה והחל לחנוק אותה.

הקטנות שנכחו במקום ניסו להדוף את המשיב מעל אימם המתלוננת, אך זה לא פסק ממעשיו, בעט בבטנה, ברגליה ובמפשעתה. לאחר מכן פנה אל המטבח והוציא סכין מתוך המגירה וכאשר ראו הקטנות את התנהגותו ומחשש לשלומה של האם, חשו להדפו ובתוך כך לפת המשיב את ידה של הקטנה מ.א ולחץ עליה בחזקה.

בעקבות כך, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש כמתואר בכתב האישום.

האישום השלישי, מתאר, כי ביום 16.7.21 ביקש הנאשם להיכנס אל הדירה שלהם וביקש לשות קפה עם המתלוננת, אך זו סירבה לכך ולא פתחה את דלת הדירה. אז, החל לחבוט בדלת בחוזקה ואיים על המתלוננת באומרו: "אני אראה לך מזה אני ארצח אותך".

האישום הרביעי מתאר, כי במספר מועדים שונים איים המשיב על המתלוננת כי אם לא תחזיר את כספי ה"מוהר" (קרי, "הכתובה" בעדה הערבית) בעת גירושיהם, אזי יפרסם ופיץ הנאשם תמונות עירום של המתלוננת אותן צילם.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד לתום הליכים של המשיב, זאת נוכח עילות מעצר של מסוכנות סטטוטורית נגד המתלוננת וחשש מהימלטות הדין של המשיב.

ביום 9.8.21 טען ב"כ המשיב בפניי לכרסום ממשי בראיות תוך שציין, כי נוכח חסר ראיתי של ממש, על בית המשפט להורות על שחרורו של המשיב.

ההגנה תחילה מפנה לעובדה, כי המשיב הוא זה שהתקשר למשטרה והתלונן כי המתלוננת מכה אותו ומאיימת עליו ועוד הוסיף שאין בידה אישור שהייה כדין. לכן, בהיותה שווה לא כחוק, לטענתו, סילפה דבריה בעימות שנערך בניהם ואף הגדילה לעשות כאשר הגישה תלונת שווא מכוח כך שלטעמה, בהיותה קורבן אלימות, לא תצווה לצאת את שטחי ישראל לשטחי הרשות.

עוד מוסיף, שהמתלוננת היא האלימה מבין השניים, כאשר האירוע החל דווקא מתוך חשדותיה במשיב שבוגד בה עם אחרת, משגילתה זאת, סטרה לו על פניו, השחיתה את רכושו והטיחה בו טענותיה. מכאן טוענת ההגנה, שהתהפכו היוצרות והמשיב הוא הקרבן, הוא גבר מוכה שהזעיק את המשטרה, שטח תלונותיו ועדיין מצוי מאחורי סורג וברית, בעוד המתלוננת, שהיא האלימה חופשיה להתהלך מבלי כל סנקציה שהיא.

לעניין החבלות על גופה של המתלוננת, מצוין כי אין הלימה בין החבלות לבין תיאור התקיפה, שכן אין כל סימני נשיכה

על כתפה ולא סימני חניקה על צווארה.

עוד תמה, מדוע המתלוננת לא התלוננה לאחר התקיפה המתוארת, אלא המתנה שהמשיב יזמין את המשטרה, כאשר שולל את הנימוק שמסרה בחקירתה, שאינה דוברת את השפה העברית, שכן במשטרה דוברים את שפת אימה ושפות נוספות. כן מפנה לעימות בין השניים וטוען כי קיימות סתירות בדבריה בעוד המשיב יציב בגרסתו.

בנוגע לעדויות הקטניות, מציין כי לטעמו, מהימנותם מוטלת בספק מכוח השוני בגרסאות, סותרות ואף שקריות ועוד מוסיף, כי אינן בטוחות לגבי מהות החפץ שהחזיק המשיב מאחורי גבו (פעם נראה להן כ"סכין" ופעם כפטיש), זאת כשמדגיש שנראה שבהיותן בנותיה של המתלוננת, הן בעלות 'מוטיבציית יתר' להעיד כנגד המשיב.

לגבי האישום הרביעי, טוען שעבירת הסחיטה אינה מתקיימת בין בני הזוג וכי אין בצילום בעל את אשתו ערומה, משום טענה לסחיטה כלשהי וכל כוונתו של המשיב הייתה להראות שהיא בוגדת בו, כדי שלא תקבל את סכום הכתובה המוהר, בסך של 70,000 ש"ח, ומוסיף כי מלבד התמונות שהמתלוננת העבירה מהטלפון שלה, לטענתה, מהטלפון של המשיב, לא קיימות עוד כאלה. מסביר שבחברה הערבית, גבר המפרסם תמונות עירום שלהם, כפי שהתלוננה, פוגע בעצמו בלבד, כך שאין סיבה להאמין לה.

בנוגע לעבירת שהייתו של המשיב בישראל שלא כדין, מפנה למסמך, שלדעתו הינו אישור בתוקף, אלא שעל המשיב 'רק לשלם על חידושו' שכן, הוא שוהה בישראל מכוח איחוד משפחות.

דין והכרעה:

כבר אומר תחילה, שלאחר שעיינתי בתיק החקירה ובראיות המצויות בו הרי, שקיימות ראיות לכאורה למכביר לשלב הזה של הדיון.

תחילתו של האירוע, הוא אכן בהתקשרותו של המשיב בשיחת 100 לתחנת המשטרה (מסומן **לד'**), זאת כשמציין, שאשתו רצתה "**להזמין לו משטרה**", שיש אלימות, שכן היא ובנותיה היכו אותו, שתפס את בת זוגו בוגדת בו והיא מוקלטת, אחר כך ובאותה השיחה ציין שהיא מכה אותו ולא מוכנה לפתוח לו את הדלת, כמו כן הוסיף, שנמצאת בבית שלו עם בנותיה והיא נעדרת אישור שהייה כדין.

בעקבות כך הגיעו לכתובת מגוריהם של בני הזוג, השוטר זועבי נג'יב (להלן: "**זועבי**") והשוטרת מאי פילוסוף (להלן: "**מאי**"), דוחות מסומנים א' ו- ג' בהתאמה, עולה שבדרכם למקום האירוע, שוחח זועבי עם המשיב, אשר הוסיף לאוזניו, שבת זוגו והחבר שלה מאיימים עליו שירצחו אותו, דבר שלא חזר בהודעותיו או בכל מסמך אחר בתיק החקירה, ובהמשך אף הגדיל לעשות, כשסיפר שהחבר של המתלוננת נמצא בדירה (גם לכך לא נמצאה כל ראיה או עדות, אף לא של המשיב בחקירותיו הנוספות).

בהגיע השוטרים למקום, השוטרת מאי סרקה את השטח, בעוד השוטר זועבי ביקש מהמתלוננת לפתוח את דלת הדירה, זאת על מנת להבחין האם דמות כלשהי עוזבת את המקום מפתחים אחרים בדירה. משזו פתחה את הדלת, נמצאו במקום, בדירה, היא עם שתי בנותיה, בנות 14 ו- 10 (כשאין זכר לאותו חבר שאיים עליו).

כבר בשטח ובשיחה עם השוטר זועבי, מסרה המתלוננת שפחדת מבעלה, שאיים עליה ותקף אותה וכן תיארה שהתקיפה הייתה על דרך השמת סכין על הגב שלה. בנוסף סיפרה שלפני יומיים תקף אותה ונותרו על גופה סימנים, כשאלו הוצגו לשוטרת מאי באותו הרגע ותועדו (סימנים כחולים ברגליים וביד מסמך לו'). באותו מעמד אף הסבירה שלמשיב יש תמונות אינטימיות שלה והוא מאיים עליה שרק אם **"תוותר לו על המוהר"** (כתנאי לגירושיהם), רק אז ימחק אותן.

השוטר מתאר בדוח הפעולה, שהמתלוננת נראתה **"מבולבלת והסתכלה לצדדים"** כל הזמן.

השוטרים שניהם תיעדו את התנהגותו ואמירותיו של המשיב בסמוך לכך, זאת כאשר אמר לזועבי, שאינו רוצה ששוטר ממוצא ערבי יטפל במקרה, כי בעבר המתלוננת כבר בגדה בו עם שוטר כזה ואילו מאי מציינת, שכשניסתה לשוחח עם המשיב, זה אמר לה שאשתו זונה וצריך לזרוק אותה כמו גרב על הרצפה.

הנה, ניתן לראות, כי כבר בשטח, לאוזני השוטרים, מסרה המתלוננת את כלל התלונות ששמען נמצא בכתב האישום, אם כי בהמשך ובתחנת המשטרה מסרה עדות מסודרת והבהירה את מהלך העניינים והשתלשלותם, זאת ביום 17.7.21 בשעה 00:56 (מסומנת 2), כשהיא מספרת עובדות שגם אינן מחמיאות לה, או שיש בהן כדי להזהירה כחשודה (כפי שנעשה בהמשך). כך, מוסרת שהיא נעדרת אישור העסקה כדן, שכן בעלה, המשיב, מתנה זאת בתשלום כספי (ש' 1-5), ואף לוחץ עליה שיתלונן במשטרה כנגדה על כך (ש' 6).

עוד מסבירה, שבעקבות שגילתה שהוא בוגד בה, החלה לריב עמו, שברה את הטלפונים הניידים שלו ואף סטרה על פניו פעמיים, אלא שהוא בתמורה נטל סכין והחל לשחק עמה על רגלו, כשהוא קורא לבנותיה לעזוב את המקום, שלא יראו איך הוא שוחט את א' (אישום 1).

מבהירה, שהתקיפה המשמעותית נעשתה **"בשבוע שעבר"** (אישום 2), ומאז הוא לא בבית **"הוא תקף אותי, חנק בצוואר באמצעות הידיים שלו, הבנות שלי בנות 14 ו- 11 הפרידו ביננו, הרגשתי שאני הולכת להתעלף מהחניקה שלו"**, וכשאמרה לו שתקרא למשטרה, **"הוא שלף סכין ואיים איתו עליי והוא בעט בי תוך כדי... השכנים ראו אותו... בגלל שהתחלתי לצעוק יותר חזק משטרה משטרה, הוא החביא את הסכין מאחורי הגב שלו. הוא אמר לי "חכי חכי אני עוד אהרוג אותך"**, הוא כל היום מאיים שהוא רוצה לרצוח אותי. יום יום הוא **שם סכינים מתחת לכרית" (פסקה 7).**

מתארת שהיא מאוימת על בסיס יומיומי, כשהוא מחזיק סכינים בידו ובנותיה, שעדות לכך, אוספות אותם ומגנות עליה בגופן ממש, כשהן מרחיקות אותו ממנה.

תיאור מפורט ומשמעותי עולה אך **בעימות** מיום 21.7.21 בשעה 12:58, אותו ביצעה המתלוננת מול המשיב, הטיחה בו את הדברים ואילו הוא בתמורה דיבר בערבית, קילל והטיח בה האשמות (**מסמך מד'**).

עדויות מפורטות המציגות מועדים, סיטואציות, אמירות ותיאורים מדויקים, קיימות בהודעות שמסרו הקטינות לחוקרת ילדים ונוער (מסומן **ס"ה**), שם תיאורים דומים של השתיים בין לבין ובינן לבין המתלוננת, אשר עולים בקנה אחד עם האישומים (ובעיקר שמו דגש על האירוע שאירע באישום השני), כך בחקירה ולגבי אישום ראשון תיארו בהרחבה את הנאמר, ידעו לתאר את הסכין שנטל, את הקללות והאיומים שהטיח באמן, שם אמרה ט.א בעמ' 13 שורה 1: **"..היו שתי כיסאות, הוא שם את הרגל שלו על הכיסא, ואמר לה אני אפתח לך את הראש, ואערוף לך את הראש"**. ועוד, עמ' 14 שורה 28, כי: **"הוא לקח את הגרזן ביד והתחיל להניף אותו ולדפוק ברגל"**.

באישום הראשון ובנוגע לשהייתו של המשיב בישראל, האם כדין אם לאו, הגיש הסנגור מסמך המתיימר להיות מרשות האוכלוסין, אך בחומרי החקירה מצויים מספר מסמכים מאותו גורם מוסמך (המנהל ורשות האוכלוסין) אשר מציין באופן חד משמעי, שהאישור של המשיב פג בתאריך 4.21 (ראו מסמכים כ', כב' ו- כד')

נוסף לכך בעדותה של המתלוננת (מסומן **2 ש' 1**), מספרת כי לשניהם אין אישור שהייה בישראל בתוקף ואף על פי דברי המשיב עצמו בחקירתו, (מסומן **3 שורה 13**), אומר: **"האישור נמצא בתעודת הזהות אך אינו בתוקף"** ואף טוען שנמצא בישראל מכוח איחוד משפחות.

באישום השני ולאחר מספר שעות, כאשר הקטינות היו עדות להסלמה נוספת מצדו של המשיב ואף מנעו בגופן ממש את המשך התקיפה ובתגובה למצבה של המתלוננת, כשהיא נחלשת ומטושטשת מהחניקה שחנק אותה המשיב ומן המכות שהפליא בה - (בעט בה בכל חלקי גופה ודרך עליה) ומשראו שהמשיב הלך לעבר המגירה במטבח (אשר נמצא בחדר אחד עם הסלון), על מנת להוציא סכין, תפסו אותו והוא החזיק בחוזקה בידיה של הבת הקטנה, עד למכאוב למשך 3 ימים (בעדותה בעמ' 10 ש' 18).

ועדיין בעדותן זו, לא הסתירו את חלקה של המתלוננת קודם לאירוע, זאת כשבעדותה של ט.א מספרת, כי אכן המתלוננת זרקה על המשיב את מכשיר הטלפון שלה ולאחר מכן החל תופס אותה בגרון חונק ודורך עליה, מספרת כי: **"היא לא יכלה להגן על עצמה, הפנים שלה היו אדומות, והיה לה קושי בנשימה"** דברים אלו עולים במדויק מעדותה של הקטינה הנוספת מ.א.

תקציר העדויות מצוי במסמכים 6 ו- 7, כאשר לעדותן זו ניתנת מהימנות על ידי חוקרת הילדים.

ואם לא די בכך, הרי שבחומר החקירה מצוי תמלול הודעות מאפליקציה "וואטסאפ" (מהטלפון של המתלוננת), שנשלחו מאת הקטינה ט.א שם מטיחה ומפרטת בפני המשיב את המעשים שעשה לאמן- המתלוננת, ומודיעה לו שהיא לא מוכנה שימשיך להתנהג כך (מסומנות **סא**), הודעת IMAGE מיום 10 ביולי, שם כותבת למשיב: **"איך זה אתה חונק את אמא שלי"**, ואז **"סליחה, מי אתה שתהרוג את אמא שלי"**.. **"אמא שלי התעלפה ונקטע לה הנשמה ממך"**.

אבל אין בעייה אני לא אשתוק לך".."כל מישהו מרים יד על אמא לא מתאים לדבר איתו".." הגרזן שלך אתמול והיום הרבצת לה.. זה הכל למשטרה, אנחנו נגיש תלונה נגדך.. על מה שעשית.. הרבצת לה וזה שחנקת אותה הכל יש סימנים על הצוואר שלה ועל הגוף שלה".." אלו מחזקים חיזוק ממשי הן את האירוע הראשון והן את השני, כאירועים נמשכים.

לגבי אישום השלישי, מעבר לעדויות המתלוננת ובנותיה, יש להפנות לעדותו של המשיב, (מסומן 3 ש' 41), שם מספר, כי בזמן ששמע את המתלוננת משוחחת בטלפון, חשב שבוגדת בו אך לאחר מכן הבין שהיא מדברת עם חשמלאי, עוד עולה מעדותו של הקטינות כי המשיב ניסה להיכנס בחוזקה לביתן בעוד המתלוננת מסרבת לפתוח לו ועל כך החל להתעצבן ולאיים עליה.

לעניין האישום הרביעי, יש להפנות לדוח פעולה של נגיב זועבי כאשר המתלוננת מספרת לו בשטח על חשדותיה שהמשיב יפרסם את תמונותיה במידה שלא תוותר על המוהר לו היא זכאית, ועניין זה אף עולה מעדותה של המתלוננת, (מסומן 2, ש' 17), וחיוזוק לכך עולה מתמלול הודעות אפליקציית "הוואסטפ", מסומן סב, מיום 17.7.21 שהמשיב שולח למתלוננת: **"נשבע לך את לא תמצאי מישהו שישטוף אותך, כאשר תמותי מהשמועות עלייך כמו בושם יא שריפי"**.

לכך נוסף ועולה מחקירותיה של הקטנה מ.א כשסיפרה בסיום חקירתה, עמ' 3 פסקה אמצעית: **"הציע לבן שלו לשכב עם אמא שלי. אמא שלי ישנה בלי בגדים, צילם אותה ערומה והוא שולח תמונות לגברים"**.

יש להפנות גם לתמונה שנמסרה למשטרה, על ידי המתלוננת, שם מצולמת כשהיא עירומה וישנה, ואמנם אין תמונות נוספות, אך לטעמי על תהיות אלו יש לעמוד בתיק העיקרי (המתלוננת מוסרת שמעת לעת היא מוחקת תמונות כלו מהטלפון של המשיב).

איני מקבלת טענת ההגנה שגבר אינו יכול לסחוט את בת זוגו ואיני מסכימה כי הוא יכול לצלמה בכל מצב ובניגוד לרצונה, רק משום שנישא לה. היא אינה רכושו והוא מחוייב בכבודה כמו וייתכן יותר מכל אישה אחרת שאינה בת זוגו.

מלבד אלו, קיימות ראיות נוספות המבססות חשד אשר מתאים ללכאוריות שמתחייבת בשלב הזה, למערכת היחסים האלימה בין השניים, כאשר האלימות נשקפת משני הצדדים גם יחד, על רקע חשש לבגידה, ועם זאת האלימות שבה נקט המשיב כלפי המתלוננת עולה עשרת מונים על זאת של המתלוננת (שסטרה על פניו ושברה את רכושו), כשהוא מתנהל באלימות כלפיה על בסיס יומיומי (איומים והנפת סכין).

נוסף של אמת עולה מכך שהמתלוננת מוסרת מספר שמות של עדים פוטנציאליים (שכנים, ספר שמועסקת בעסק שלו וכן חברתה נור), אלא שהעדים מושכים ידיהם, מוסרים תשובות מתחמקות, לא עונים לטלפון ומשמעמידים אותם בפני הטענות פנים מול פנים, מוסרים בלשון רפה שלא ראו דבר (על אף שהמשטרה בחנה את המיקום של ביתם וניתן לראות את המתרחש בבית המתלוננת והמשיב. ובכל זאת כשמסביב קשר שתיקה, ניתן לראות שאף חברתה של

המתלוננת מבקשת בפחד שלא למסור עדות, "כי מדובר באדם אלים" (מזכר מיום 25.7.221, מסומן נו')

לא מצאתי בדברי ההגנה ממש לעניין היעדר ראיות ברף הנדרש, כשזו מבקשת למסור שמדובר במתלוננת שקרנית (היא ובנותיה), שכן, כפי שצינתי, המתלוננת מוסרת תלונתה באופן סדור, רצוף שלא משתמע לשני פנים, חוזרת על גרסתה במדויק בכל חקירה, גם על עובדות שיש בהן כדי להביא לחקירתה באזהרה, בנוסף לעדויות הקטניות ולכל אלו נוספות ההודעות ששלחה אחת מהן, כ'משיחה לפי תומה' עם המשיב, הסימנים שנראו על גופה של המתלוננת ותמונות הסכינים שנמצאו וצולמו בדירה.

ההגנה מקשה, לעניין העדר סימני נשיכה על כתפה של המתלוננת וסימני חניקה על צווארה, כעדות לכך שהמתלוננת שקרנית ואולם לעניין הסימנים על צווארה, יש לכך אזכור בהודעות הכתובות של הקטינה עם המשיב, שם מטיחה את העובדה הזו בפניו והוא אינו שולל זאת או שולל כל אחת מן העובדות האחרות המפורטות, ובעצם מסכים בשתיקה לנאמר.

לא כך, לעניין נשיכתה של המתלוננת בכתפה על ידי המשיב, שכן בנקודה זו מצאתי עדות אחת בלבד של הקטינה ולא ראיתי שתיאור זה חזר על עצמו ועל כן לטעמי בנקודה זו הראיות חלשות (לתקיפה על דרך הנשיכה).

כאן יש להדגיש, כי די בעדות המתלוננת והסימנים שנמצאו על גופה כדי לקבוע שקיימות ראיות לכאוריות בתיק זה ואולם, כפי שפורט לעיל, לאלו נוספות ראיות רבות שיש בהן כדי לבסס את הקיים אף מעבר לכך, מכאן אני קובעת, כי ראיות לכאוריות משמעותיות ורבות לכל חלקי כתב האישום על ארבעת אישומיו, קיימות וברף גבוה גם לשלב הזה.

מאחר וקבעתי שאת שקבעתי, הרי שעילת מסוכנות סטטוטורית מתקיימת, אולם עילה זו מתעצמת נוכח התמונה העגומה ההולכת ונגלית בעינינו, שבה המשיב מבזה ומשפיל את המתלוננת באופן תדיר חעיני בנותיה ואף מאיים עלי כבדרך קבע, כשהוא נעזר בסכינים המצויים בדירה. גורם סיכון נוסף הוא העובדה שהמשיב מקנא ואובססיבי למתלוננת מקלל מאיים באופן תדיר, תוך שהוא עושה בגופה ככל העולה על רוחו.

בנוסף ועל רקע עברו הפלילי של המשיב, אשר אמנם לא הורשע בעבירות אלימות, אך לחובתו הרשעות בעבירות מרמה, התחזות, מתן אמצעים לביצוע פשע, מסירת ידיעה כוזבת ושהייה שלא כדין, יש כדי להקים עילת מעצר נוספת של הימלטות מהתייצבות לדיונים ומאימת הדין.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

